

Úvodné slovo

Vážení čitatelia,

Zdá sa, že sa na slovenskej bádateľskej scéne odohrávajú pozitívne zmeny. Budeme dúfať a prispievať k tomu, aby zmeny boli trvalé.

Martin Toth

Orientácia vo svete záhad

Monštrá vzorom pre mimozemšťanov?

Ľudstvo potrebovalo monštrá, o ktorých by sa mohli rozprávať hrôzostrašné príbehy. Tiež každá odlišnosť dávala príčinu k strachu a teda i k prenasledovaniu.

Lekárska veda pozná dobre prípady ľudí, ktorí majú srdce na pravej strane. V skorších dobách dávalo títo ľudia podnet k rôznym domnienkam, a až oveľa neskôr sa k nim ale začalo pristupovať úplne normálne.

Rad odlišností ale vyvolal povesti o kyklopov - obroch s jedným okom či zdanlivo bez očí, deťoch bez mozgu (anencefália) alebo tých, ktoré mali veľkú hlavu na tenkom krku (makrocefalie).

Niektoré bájne bytosti povstali iba z nálezov nedonosených a potratených plodov s

rôznymi malformáciami.

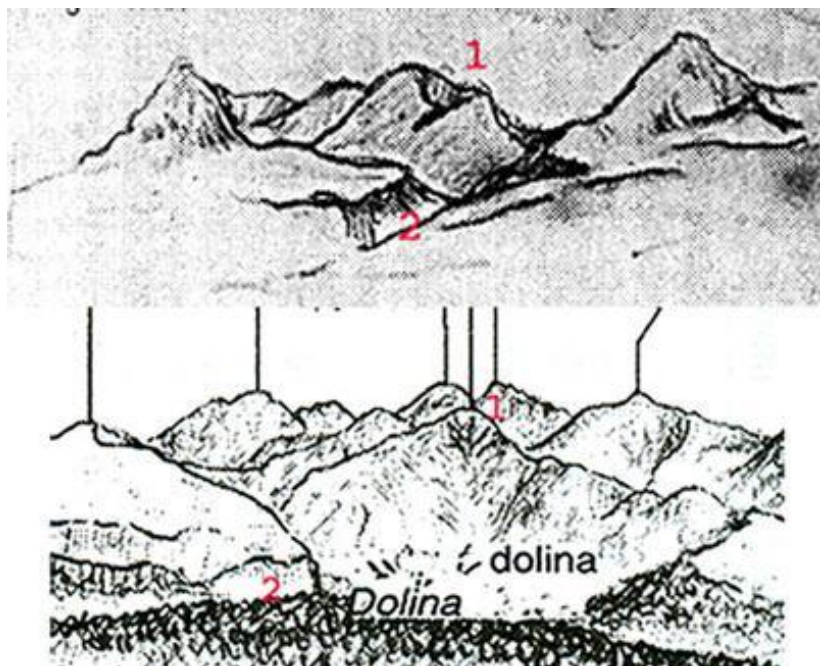
Sirény sa hovorilo bytostiam, ktorých obe dolné končatiny splývali v jednu a nemali vývodné otvory. Možno práve tu môžeme nájsť odpoveď na to, ako vznikli báje o morských pannách.

K rôznym historkám dopriali príčinu i "pavúcie prsty". Postihnutie touto chorobou majú neobyčajne dlhé prsty na rukách i nohách.

Najvýraznejšie ale pôsobili rôzne deformácie lebky.

Mnoho stredovekých šašov trpelo *achondroplasií*, čiže trpasličím vzrastom.

Nálezy kostier podobných netvorov sú dodnes využívané podvodníkmi k poverám o potomkoch mimozemšťanov. (-11p-)

Čo nové v pátraní po Mesačnej šachte?

Mesačná šachta je už tradičná slovenská záhada, ktorá paradoxne nepochádza zo Slovenska, ale prišla akoby zvonku.

Nachádzame sa v predvečer 50. výročia vzniku tejto záhady. V marci 1965 o Mesačnej šachte priniesol prvú informáciu americký speleologický časopis. Až v roku 1972 ju širšiemu okruhu čitateľov

predstavil Jacques Bergier vo svojej "Knihe nevysvetliteľného" (1). Išlo o úryvky z denníka akéhosi kapitána Horáka, jedného z povstaleckých veliteľov počas SNP. V ňom opisuje útrapy ranených a skrývajúcich sa vojakov a nález záhadné dutiny v skale, prierezom podobné polmesiaci. (2)

Príbeh bol už mnohokrát preberaný zo všetkých strán, vážené každé slovo. (2, 3, 4, 5) Bádania preverili každý údaj, avšak v podstate žiadny nezodpovedal skutočnosti. Všetko v podstate stojí a padá s osobou autora údajného denníka - teda kapitána Horáka. Ten skutočne existoval, máme aj jeho fotografiu s J.A. Hynkom. Po vojne emigroval do USA.

Nie je bez zaujímavosti, že sa pred niekoľkými rokmi ozval synovec Antonína Horáka. (6) Reagoval na hromadne rozosielaný email, v ktorom KPUFO informovalo zahraničné záhadology o svojej činnosti, aj o záhade pražského Golema.

Synovec A.Horáka sa predstavil, že je skutočne príbuzným tohto muža, a reagoval nechutnými antisemitskými výlevy. O pražskom Golemovi nevedel zjavne vôbec nič, lebo si náš email vyložil za nejakú glorifikáciu Židov. Výlevy to boli také, ako by boli prevzaté z *Árijského boja*. Nebola teda vôbec chuť s ním ďalej diskutovať.

Bádania, ktorí preverovali údaje z denníka, pátrali aj po údajoch zo života kpt. Horáka. (7) Rad nezrovnalostí viedla nakoniec Ivana Mackerle k domnienke, že všetko bolo trochu inak.

Kapitán Horák nebol povstaleckým veliteľom, ale zrejme bojoval na opačnej strane, teda na strane nacistov k potlačeniu SNP. Pochádzal zo Sudet, teda po ich zabraní sa na neho vzťahovala nemecká branná povinnosť. Zrejme táto okolnosť spôsobila problémy so získaním amerického občianstva.

To je však už trochu iná kapitola a zistenie pravdy bude závisieť od ochoty potomkov a príbuzných A. Horáka, uvoľniť tieto informácie.

Nás samozrejme zaujíma, čo z toho vyplýva pre záhadu o Mesačnej šachte.

Ak Horák klamal o svojej minulosti, prečo vôbec vystúpil s týmto príbehom? Vieme, že nebol účastníkom povstania. Nemal vôbec dôvod sa niekde skrývať. Prečo teda na seba týmto príbehom upozorňoval? Vymyslel si teda "šachtu" rovnako ako svoju účasť v povstaní? Prečo?

Aj keď historka mala prispieť k "vylepšenie" profilu Horáka, musel predsa vedieť, že jeho údaje sa budú preverovať. Alebo kalkuloval s tým, že sa jeho príbeh cez "železnú oponu" nedostane? Alebo, že aj keď sa podarí v ČSSR údaje overiť, že ho pravda nedostihne? To sa mu do istej miery podarilo. Na Západe platil za zaujímavého muža, ktorého svedectvo nebolo možné vďaka rozdelenému svetu overiť.

Nebol by to jediný prípad takejto kalkulácie. Spoliehať na to, že "železná opona" je spoľahlivou bariérou aj pre záhadológov, nevyšla aj iným. Aj dnes sa občas vyrobí záhada tak, najlepšie v Rusku, na Sibíri alebo v Číne, teda tam, kam sa aj odhodlaný bádateľ hneď tak nedostane. Pripomeňme aj prípad, kedy známy podvodník Billy Maier prefotil obrázok dinosaurov z českej knihy pre deti, a vydával ho za snímku zo svojej cesty časom do druhohôr. Tiež kalkuloval s tým, že sa kniha z Východu na Západ nedostane, čo mu nevyšlo. (8)

Čo teda zostalo?

Minulosť A. Horáka je neznáma, dokonale zamaskovaná. Ide zrejme o falošné meno. Nie je teda vôbec vylúčené, že celý príbeh je od počiatku výmyslom.

Odkazy:

- (1) Bergier, J.: Le livre de l'inexplicable (Kniha nevysvetleného). Albin Michel, Paris 1972, s.61-75
- (2) Záhadná šachta. KPUFO.EU.SK. Internet: <http://www.kpufo.eu/sk/index.php/tajomne-miesta/330-51>
- (3) Mackerle, I.: Najde sa Mesačná šachta? ZAZ č. 4/1993. Internet: <http://www.kpufo.eu/sk/index.php/tajomne-miesta/128-33>
- (4) Mackerle, I.: Ztracená Měsíční šachta. KPUFO.EU.SK. Internet: <http://www.kpufo.eu/sk/index.php/tajomne-miesta/369-ztracena-msini-achta>
- (5) Mackerle, I.: Měsíční šachta (Moonschaft). Záhada století. <http://www.mackerle.cz/slovenska-republika/>
- (6) Archiv KPUFO
- (7) Jak uvádí Walter Pavliš, začal s pátráním v roce 1994, pátrání po Ivanu Mackerle převzal v roce 1995. http://www.moonshaft.net/novinky_moon.html. <http://walterpavlis.com/>
- (8) Navštívili Billy Meiera mimozemšťané? (4) aneb Jak Billy neletěl za dinosaury. KPUFO:CZ 30.04.2011, Internet: http://www.kpufo.cz/oblasti/fot/index.php?option=com_content&view=article&id=447:navtivili-billy-meiera-mimozemane-4&catid=15:lanky-a-nazory&Itemid=32

Pozri: Měsíční jeskyně (Moonshaft). Klekánice, ČT1, <https://www.youtube.com/watch?v=DEvVzl1ACZ0>, Pavliš, W.: Legend of Moonshaft. <https://www.youtube.com/watch?v=579FI66AkrA>

Anomálne javy

Božia svätožiara

Na obrazoch bohov a svätcov je okolo ich hlavy svätožiara. Ide o symbol alebo skutočnosť?

Pokiaľ si tento jav chceme vysvetliť, musíme začať z iného konca. Každý, kto sa vydá na mystickú cestu, musí prežiť zážitky, ktoré sú pre neho dôkazom, že cesta bola správne započata. Spomenieme aspoň o jednom: Je im "boží oheň". Ide už o vyšší stupeň zasvätenia. U veľkých svätcov môže vnútorný "božský oheň" zosilniť tak, že je viditeľný. Boží oheň vo vysokom stupni preniká celým svätcovým telom a objavuje sa ako žiaru. Toto vnútorné svetlo býva tiež obvykle sprevádzané vnútorným slovom, tj. hlasom alebo vnuknutím božím. Slovo "svätý" je odvodené od "svetla" a toto svetlo sa vzťahuje nielen na našu bytosť duchovná, ale aj na schránku telesnú.

Je zaujímavé, že vlastne koruna, ktorá zdobila hlavy kráľov a kniežat, nie je ničím iným ako napodobením svätožiary svätcov. V starých dobách to bolo oprávnené, lebo kráľ bol zároveň veľkňazom a adeptom, teda svätcom. Niektorí okultisti sa mylne domnievajú, že táto svätožiara je takzvaná aura. Aura je ale prejav astrálneho tela, ktoré za jislých okolností vysiela žiaru. (Karel Kýr)

Informácie od vesmírnych bytostí?

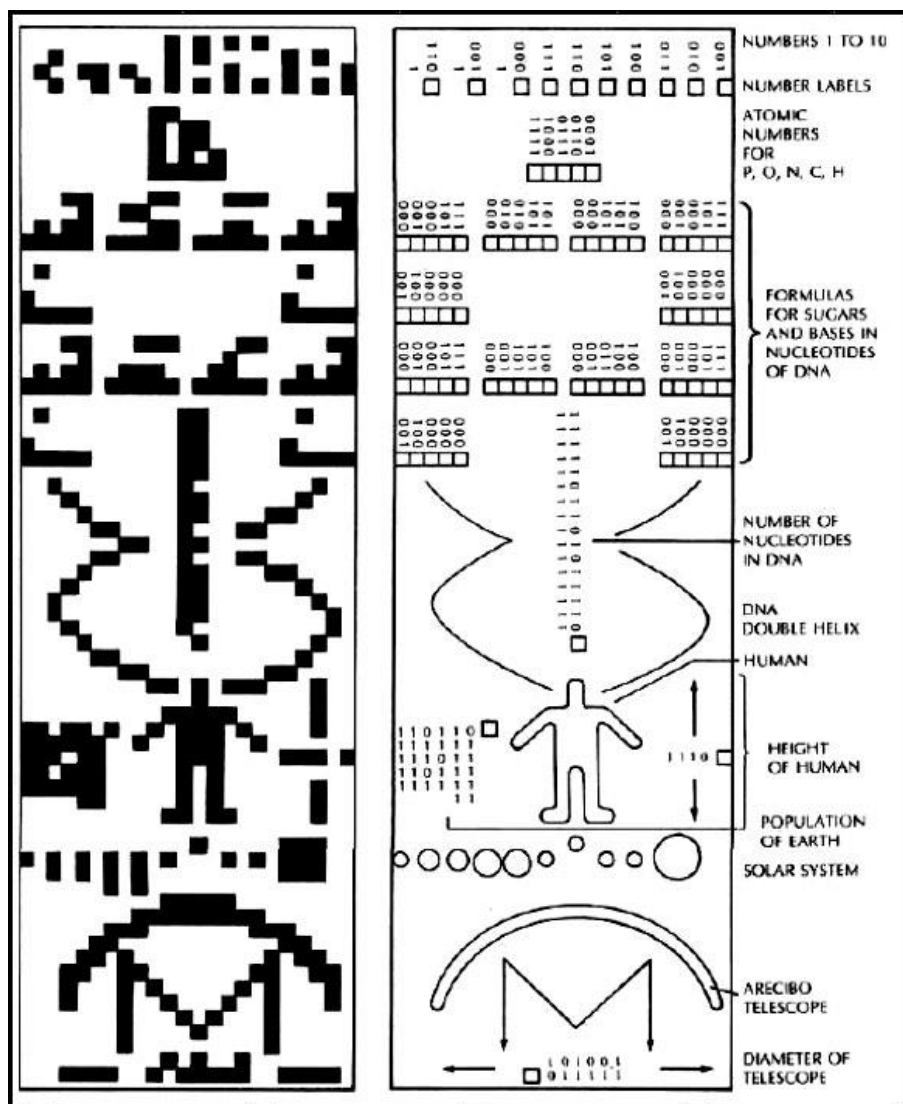
Môžu nám vesmírne bytosti odovzdávať informácie, skúmať nás či prejavovať k nám sympatie alebo antipatie?

Ide o telepatické schopnosti bytostí z kozmu, o ktorých sa tak často hovorí? V decembri roku 1952 navštívil doktor Vinod, hinduistický učenec, laboratórium *Andrija Puharicha* (1, 2), vedca a výskumníka v odbore psychológie. Ten v tej dobe robil sériu výskumov v oblasti telepatie. V čase návštevy sa ale dr. Vinod dostal do tranzu a začal hovoriť veľmi hlbokým a neprirodzeným hlasom. Hlas sa dokonca sám identifikoval ako "M", jeden z Deviatich princípov síl a hovoril celých deväťdesiat minút. Hlas nehovoril len tak do prázdna, ale o Einsteinových rovniciach a významu číslu 7 vo vzťahu k vedomiu a jeho paranormálnym schopnostiam.

Až potom, čo hlboký hlas prestal hovoriť prostredníctvom dr. Vinoda, spamätali sa obaja vedci z toho, čo sa vlastne dialo. Celá táto osobitná a podivuhodná seansy sa ešte opakovala o niekoľko dní neskôr, kedy sa ale k hlbokému hlasu pridružil ešte jeden jav - objavila sa plazmatická guľa, ktorá akoby vystúpila z podlahy. O ďalšie tri roky neskôr cestoval *Puharich* po Mexiku, kde sa tiež stretol s americkým doktorom *Charlesom Laughedem*. Ten sa vôbec nečudoval tomu, keď mu *Puharich* rozprával, že sa jeho spoločník stal médiom vesmírnych bytostí. Priznal fakt, že aj jeho žena navštevovala podobné seansy a istý mladík tam pravidelne upadal do tranzu a tiež dostával od vesmírnych bytostí informácie.

Od všetkých týchto udalostí ubehlo ďalších pätnásť rokov. Vtedy navštívil *Puharich Uri Gellera* (3, 4) v Izraeli. Tam dospel k záveru, že Geller je veľmi schopným médiom, a preto ho zapojil do mnohých experimentov. V roku 1971 sa napríklad Geller dostal do hypnotického tranzu a opisoval, ako vo veku troch rokov zaspal na záhrade v Tel Avive a zobudila ho až vesmírna loď, ktorá sa nad ním vznášala. Tá ho nakoniec zrazila k zemi svetelným lúčom.

Puharich a Geller (vid foto) sa stali dobrými priateľmi a absolvovali spolu mnoho seáns, aj keď to bolo na svoju dobu trochu pokročilé premýšľanie. Po mnohých pokusoch zistili, že veľa údajov a dát, ktorá sa k nim pomocou hlasov dostala, bolo vymyslených. Mohlo snáď ísť o šírení dezinformácií, miešanie právd a poloprávd od vesmírnych bytostí? Išlo o osoby, ktoré boli zahrnuté do kolosálneho podvodu mimozemskej civilizácie? Alebo sú podvody stredom záujmu nielen nášho sveta, ale aj toho, o ktorom vlastne doteraz vôbec nič nevieme?

Čítajte ďalej:

- (1) http://en.wikipedia.org/wiki/Andrija_Puharich
- (2) <http://www.puharich.nl/>
- (3) http://en.wikipedia.org/wiki/Uri_Geller
- (4) <http://site.uri-geller.com/>

Niekoľko poznámok o výskume parapsychologických schopností človeka v ZSSR a v Rusku

V spoločnosti stále pretrváva rozpoltenosť v prístupe k paranormálnym schopnostiam človeka, ako je telepatia, jasnovidnosť, liečenie rukami a pod.

Rad ľudí má stále skúsenosti s naozaj čestnými liečiteľmi a jasnovidci, ako boli pred rokom 1989 v západných Čechách - treba páter Ferda alebo bába Kamenická. Bohužiaľ, od tej doby ich činnosť zatienili davy šarlatánov a nebezpečných podvodníkov.

Preto sa ťažko môžeme dočkať seriózneho vedeckého výskumu v ČR / SR, a o výskume v zahraničí sa dozvedáme len z bulvárnej tlače. Bez dôkladnej znalosti cudzích

jazykov je možnosť dôkladnej analýzy prezentovaných informácií mizivá.

Podľa štatistík má mimoriadne schopnosti asi 1% ľudí, teda z 10 miliónov v SR asi 1000 ľudí, v SR asi 500 osôb. Je však otázka, kedy a za akých okolností na tieto schopnosti prídu a či ich budú vedieť využiť. V neposlednom rade tiež vzniká otázka, či sa nájdu výskumné metódy, ktoré by umožnili ich schopnosti skúmať.

Pozrime sa na pár veľmi starých správ, ktoré nám môžu poskytnúť dôležité informácie o tom, ako to s výskumom v tomto smere vo svete vyzeralo. Aká musí byť situácia dnes?

11.júna 1977 bol v Moskve zatknutý dopisovateľ denníka *Los Angeles Times* Robert Toth, že odváža zo zeme teóriu tajomstvo výskumu Valerija Petuchova o tom, že bunka pri svojom delení emituje častice, ktoré so sebou nesú informáciu, teda dôkaz pre telepatiu atd. Petuchov bol vedúcim laboratória biofyziky v štátnom *Inštitúte lekárskeho a biologického výskumu*. Toth bol ale prepustený.

O telepatii prebiehala zaujímavá diskusia medzi autorom vedeckej literatúry Leonidom Filipovom a Alexandrom Kitajgorským, matematikom, v časopise *Veda a náboženstvo*.

Inštitút pre výskum problematiky prenosu informácií v Moskve mal pobočku "Akademgorodok" u Novosibirska, kde bolo na 40 výskumných centier. Medzi nimi bol aj Ústav pre automatizáciu a elektrometriu. Jeden z jeho pracovníkov, August Stern v roku 1977 emigroval do Francúzska. Do jeho odd. č. 8 bol možný vstup len po zadaní kódu. Skúmala sa tam telepatia a mentálne ovplyvňovanie na diaľku. Vykonávali sa tam pokusy na zvieratách vo vzťahu samica - mláďa, napr. či pri týraní mláďat vzniknú zmeny činnosti mozgu a tepu matky. Mláďatá boli vraj mučené aj pod vodou. Odd.8 bolo v roku 1979 zrušené.

Leningradský vedec V.P. Leutin robil pokusy s EEG. Jedna osoba bola týraná el. prúdom k prahu bolesti a druhá v inej miestnosti reagovala svojím EEG v rovnakom čase.

Herec Karl Nikolajev a jeho priateľ Jurij Kamenskij sa tiež zúčastnili pokusov s telepatiou. Kamenskij, namiesto aby vysielal obrazy, zrazu začal vysielat emócie a predstavoval si, ako Karla škrtí. Ten sa v tú chvíľu začal dusiť a EEG bolo abnormálne.

Nina Kulaginová ovplyvňovala srdce žiab na diaľku pod vedením projektu Gennadija Sergejeva. Ovplyvňovala živé myši bez dotyku s nimi - vystrela ruku a tie sa nemohli hýbať. Keď ju odtiahla, znovu sa začali pohybovať.

V literatúre nájdeme množstvo ďalších podobných správ. Je otázkou, či neoslovit súčasné výskumné ústavy, aby sa nepokúsili informácie o výskumoch, starých až 50 rokov, overiť v nových podmienkach a s novým prístrojovým vybavením. (-dv-)

Čo zostalo z českej exopolitiky?

Je otázkou, či vôbec treba komentovať tieto bláboly, ktoré s pravidelnosťou uvádza exopolitická scéna. Po prvotnej eufórii táto iniciatíva čoskoro stratila dych a nebyť článkov na webe, nebolo by vlastne o čom hovoriť.

Články s detskými maľovkami plné fantázie, inšpirované sci-fi seriálmi - to je všetko, čo môže česká exopolitika ponúknuť. Zostáva im už len uvádzať šokujúce články, ako je ten o "deťoch v podzemí". V ňom akýsi *James Callbottom* šokuje príhodami o unesených deťoch a ich zabíjaní, pri tom už len veta, že "mozgové a rádiové vlny sú v podstate to isté" čitateľovi signalizuje, že autor má problémy s vlastným mozgom, najmä čo sa týka jeho vzdelania.

Ostatné historky o detailoch vražd, vysielaní mozgových vln mobilnými telefónmi už len dokresľujú nízky stupeň celej exopolitiky.

O záhadách na facebooku

Rad vstupujem do skupín, zameraných na záhady.

Prečo aj nie, veď som na záhadách vyrástol. Bavilo ma o nich čítať a zisťovať si o nich ďalšie a ďalšie informácie. A samozrejme o nich tiež debatovať sa rovnako založenými kolegami. Ešte pred pár rokmi, na konci 90. rokov, neboli také

možnosti ako dnes a tak osobné stretnutie s miestnymi záhadológmi v našom malom jihočeskom mestečku bolo pravým potešením. V čajovni sa debatovalo, vymieňali sme si knihy a časopisy, hádali sa a diskutovali. Každý z nás bol iný, ja, čoby 15 ročný benjamín, navyše privezený až zo Slovenska, viac načúval a učil sa. Chodili tam ľudia rôzneho zamerania, muži aj ženy, študenti aj dôchodcovia. Každý mohol povedať čo chcel, a ak s niečím nesúhlasil, dal to najavo a debata šla ďalej. Nikto sa preto to na neho nehneval a nabadúce bol prijatý rovnako srdečne ako inokedy.

Technológia však čoskoro pokročila a nastala doba internetu. Emaily a weby zlepšili a zrýchlili možnosť komunikácie a výmeny informácií. O to menej častejšie sa stali stretnutia v útulnej čajovni. Nastali aj povinnosti, štúdium, založenie rodiny. Nu čo - veď je tu internet a e-maily. Vzťahy medzi ľuďmi sa však uvoľnili, so starými kolegami sme sa začali vídať čoraz menej až skoro vôbec nie. Nu čo, veď internet nás môže zbližovať s kýmkoľvek na svete!

Anonymita internetových debát však urobila svoje. Málokto je schopný a ochotný debatovať. Skôr si upevniť svoje pozície, to áno. Ale debatu? Vziať si niekoľko možností problému a v pokoji je rozobrať? To už je problém.

Mám rád záhady. Ako som povedal, záhady boli pre mňa vždy inšpiráciou - predovšetkým ich riešenie. Vziať si všetky dostupné informácie, naštudovať si príslušné vedné odbory, ktorých sa dotýkajú, opýtať sa odborníkov a vytvoriť si škálu hypotéz - od tých najnezmyselnejšiu po tie najskeptickejšie. A skúmať, ako ktorý argument k akej hypotéze lepšie zapadá. A skutočnosť, že existuje aj skeptické riešenie, záhade nijako neubralo na príťažlivosti. Naopak - záhady sú tu od toho, aby sa riešili, nie na to, aby sme na ne civeli s otvorenou papulou. Som tiež presvedčený, že všetko je možné vyriešiť, že veda nájde cesty k vyriešeniu aj tej najväčšej záhady. Preto

nevnímam vedu ako nepriateľa, ale naopak, to, z čoho sa musí vychádzať. Je jasné, že veda nevie všetko, že za 10, 20 a 100 rokov bude veda ešte dokonalejšia a objaví ešte mnohé.

Záhadológ a záhadológia tak musí vedieť, kam veda vo všetkých ich odnožiach dospela. Práve za jej hranicami vzniká priestor pre činnosť záhadológa. Veda niekam dospela a ďalej je sivá zóna, plná záhad. Záhadológ má tak voľné pole - môže konštruovať hypotézy a inšpirovať vedu k tomu, aby sa o oblasti, ktoré záhadológovia zaujímajú, začala zaujímať tiež. Vedci toto nevedia, naopak - k riešeniu tej ktorej záhady, skôr alebo neskôr, raz dôjde.

Avšak vracať sa k tomu, čo už je prekonané a vysvetlené, a tvrdiť, že veda ignoruje prevratné objavy záhadológov, operovať pritom zjavnými nezmyslami a dávno vyvrátenými pseudoobjavami, je niečo, čo v poslednej dobe počujeme veľmi často. So záhadológiou to však nemá nič spoločné.

Vráťme sa k facebooku.

Sú na ňom mnohé skupiny, zaoberajúce sa záhadami. Pominiem tie zahraničné, zostaňme u českých a slovenských. Tie, ktoré sme s kolegami z KPUFO zakladali, patrí k najstarším.

Čo je však pre záhadologické skupiny charakteristické?

Je to práve ona neschopnosť diskusie, neschopnosť prijať onen fakt, že záhadológia má tiež svoj vývoj a mnohé z toho, čo sa tam predkladá, je treba už dávno vyriešené. Ak na to upozorním, treba iným odkazom, dochádza k rôznym scenárom - diskusia pokračuje, a je z nej zrejmé, že nikto odkaz nečítal. Alebo reakcia pripomína malé deti, ktorým sa berie obľúbená hračka.

Druhým charakteristickým rysom je akési nepísané pravidlo, že hoci sa v skupine objaví aj tá najstupidnejšia stupidita, alebo aj zjavný podvod, nikto proti tomu neprotestuje. Ako by záhadológia bol priestor, otvorený aj tým najhorším nezmyslom a nikto proti tomu nemôže nič povedať. Panuje teda akési presvedčenie, že je vlastne všetko dovolené. A nie je preto divu, že také, v podstate neriadené a k ničomu neusmerňované skupiny, sú veľmi obľúbené, prichádzajú stále noví a noví ľudia, a tí prinášajú stále rovnaké a rovnaké podvody a falošné fotografie.

Tak sa čo chvíľu rozpúta debata o existencii obrov, na základe stále rovnakých sfaľovaných fotografií, dávno odhalených a vysvetlených. Ich predkladatelia sú aj po predložení dôkazov schopní sa zloštiť a spochybňovať ono vysvetlenie.

Nájsť v takých skupinách premýšľajúcich ľudí, s ktorými by sa dalo rozumne diskutovať, je problém.

Ďalším úskalím týchto skupín je politika. Pominím fakt, že zakladatelia skupín, ako každý z nás, fandia tomu či inému politickému smeru a je to v obsahu skupiny nejakým znateľné. Problém je, že to vôbec JE znateľné. Horšie je, ako politika prerastá do záhadológie. K záhadám v histórii, vede, astronómii, geológii a mnohých iných odboroch, pristupujú záhady tajných vlád a všemožných sprisahaní.

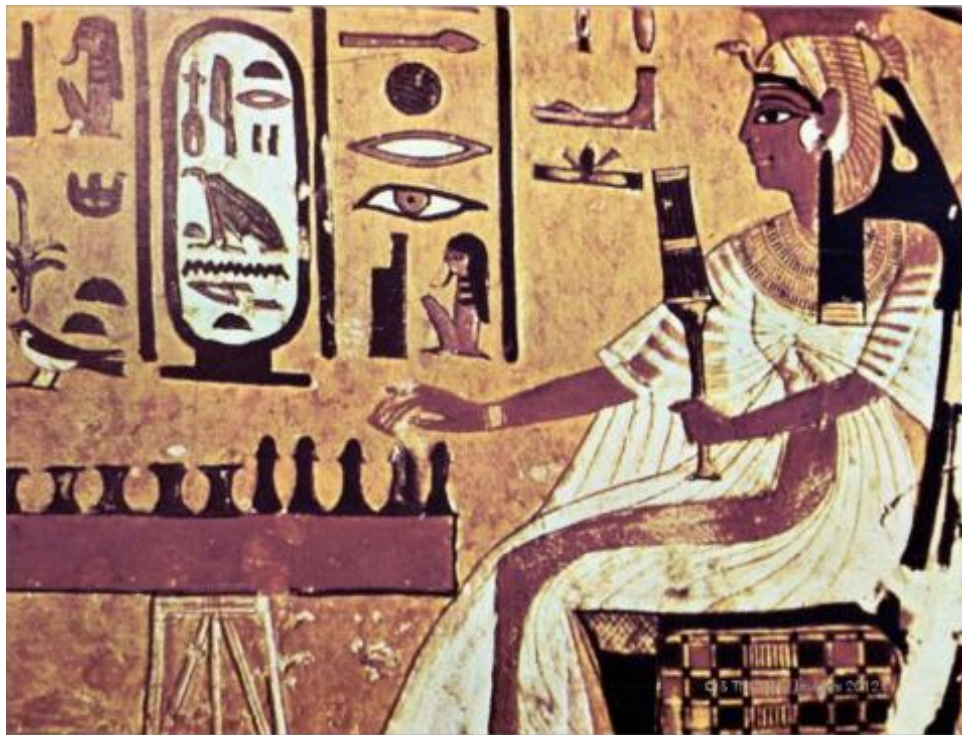
Ak sa to všetko zmieša dohromady, máme tu priamo nestráviteľný guláš nezmyslov, kedy tajné vlády všetko utajujú, likvidujú ľudstvo, a pritom s mimozemšťanmi sú jedna ruka, veda klame, ale pritom využíva zázračné technológie a voľnú energiu. Ak sa dostanete do takejto skupiny, sú tam mnohokrát jedny závery čoskoro nahradené inými, ktoré to popierajú. Nikomu to ale nevadí. Ak upozorníte na zjavné nezmysly a rozpory, ste podplatený agent. Nezostáva mnohokrát sa takým nezmyslom už len vysmiať, načo nasleduje už len zablokovanie.

Taká je realita záhadologických skupín na facebooku. Veľa nezmyslov, mlátenie prázdnej slamy, na jednej strane schopnosť nájsť aj tú najväčšiu blbosť, na strane druhej neschopnosť sa zoznámiť s kvalitnou informáciou, ktorú iným strčíte až pod nos.

Nie je to dobré vysvedčenie pre záhadológiu. Smola je, že len málo záhadológov je schopných ísť do takých skupín a rozumnými argumentmi hľadať tých, s ktorými by sa dalo raz zmysluplne pracovať. Množstvo blbcov je schopné každé záhadologické nadšenie čoskoro zadusiť.

A tak sa nie je možné čudovať, že záhadologia je tam, kde je. Nie je to len vznik *exopolitiky*, ktorá vzkriesila k životu mnohé dávno zabudnuté podvody a veľa klamárov. Je to stále pretrvávajúci nešvár záhadologie - neschopnosť si zistiť pravý stav vecí, neschopnosť stavať na overených a dostupných informáciách, ale pritom podliehať fantáziám a zbožným želaním.

MaTo

Obr. 1 – Dôkaz existencie obrov, veľmi oblúbený v záhadologických skupinách. V skutočnosti pochádza z fotografickej súťaže – tu <http://www.worth1000.com/entries/648566/history-uncovered>

Obr. 2 a 3 – Ako je snadné vytvoriť F114 a joystick na starom egyptskom reliéfe...

Kde všade stretnete mimozemšťanov?

Tak napríklad na svadbe.

Na webe Astrolife sa treba dozvieme, že sa „mimozemšťané účastnili svateb. Napríklad v americkej Filadelfii boli svatebčané prekvapení, že na obřad prijel ženichův strýc Simon až z Nového Zélandu. (...) Když si pak novomanželé prohlédli společné fotografie, byli v šoku – místo strýce Simona byla na snímku velmi podivná bytost s obrovskými očima a dvěma otvory v místě nosu. Jeden z hostů si pak vzpomněl, že osoba, která se vydávala za strýce, velmi vehementně odmítala přípitek. To mu přišlo velmi zvláštní.“ (Strýko bol zrejme známy ako veľký opilec ... :-)

Mimozemšťania teda asi radi oslavujú. Veď „...během novoročních oslav (se) mimozemšťané vmísili mezi lidi slavící na Rudém náměstí...”

Takže usporiadajte oslavy - možno vás nejaký ten mimozemšťan navštíví... (-hm-)

Templári na Slovensku?

V ČR vyšla ďalšia kniha anonymného autora, skrývajúci sa pod pseudonymom Templarius Bohemicu, venujúci sa tentoraz len Prahe (1).

Predchádzajúce knihy mapovali Čechy a Moravu (2) a potešilo, že čerpali aj z našich stránok (3). Tie sa venujú okrajovo aj pôsobení templárov na Slovensku, čerpajúci z článku Miloša Jesenského v časopise Skryté skutočnosti (4).

Možno je preto len otázka času, kedy takáto kniha vznikne aj u nás? Určite by to bolo zaujímavé čítanie.

- (1) *Templarus Bohemicus: Praha templářská a řehole spolubojovníků Templu.* Machart, Beroun 2014, Internet: <http://www.beletrie.eu/knihy/praha-templarska-a-rehole-spolubojovniku-templu.html>
- (2) *Templarus Bohemicus : Templáři v zemích českých králů 1 – Čechy.* MH Beroun, 2009, <http://www.beletrie.eu/knihy/templari-v-zemich-ceskych-kralu.html> 2 – Morava, MH 2010. Internet: <http://www.beletrie.eu/knihy/templari-v-zemich-ceskych-kralu---morava.html>
- (3) *Řád chudých rytířů Krista a Templu Šalomounova.* KPUFO.CZ: Internet: <http://www.kpufo.cz/oblasti/ota/templar/index.htm>
- (4) http://www.kpufo.cz/oblasti/ota/templar/cr_asr.htm

Obr. Tajomný autor kníh – zo stránok <http://www.templarius.cz/autor.html>

Čo sa v slovenskej záhadologii za rok udialo?

Po dlhšej prestávke bol na konci roka 2013 obnovený web UFO klubu Trnava (1) a súdiac podľa jeho akcií, jeho členovia robí aj zaujímavú činnosť.

20-22.6.2014 sa v Zázrivej konala konferencia Phoenix - podrobnosti tu: (2)

V októbri 2015 vyšiel nový, rozšírený časopis X Paranormal, ktorý je možné si bezplatne stiahnuť tu (3)

V októbri bol hosťom tzv. Slobodného vysielacza Miroslav Karlík. Tomuto obskurnému médiu nehodlám robiť reklamu. Stručne povedané, obsah relácie zodpovedal tomu, čo poznáme. Horšie to už bolo s kvalitou otázok. Telefónne výlevy niektorých boli ukážkou katastrofálneho stavu poslucháčskej základne SV.

Každoročne novembrové stretnutie SAVPJ - sa uskutočnilo v Hlohovci 22.11.2014 - podrobnosti tu (4)

Plus 7 dní uviedol seriál "Tajomná krajina: Slovensko má záhady porovnateľnú s čínskym múrom. Ktore? "(5) Mapovanie slovenských záhad je to, čo je krok správnym smerom, a malo by byť doménou záhadológov.

Žije aj web Asociácie UFO bádateľov (6) a pribudli u neho fotky starších agrosymbolov.

(1) <http://www.ufoklub-trnava.sk/>

(2) <http://www.savpj.org/news/konferencia-phoenix-20-22-6-2014-zazriva/>

(3) <http://www.1000knih.sk/obchod/xparanormal-2014>

(4) <http://allevents.in/hlohovec/ka%C5%BEdoro%C4%8Dn%C3%A9-novembrov%C3%A9-stretnutie-savpj-pre-%C4%8Dlenov-a-pozvan%C3%BDch-host%C3%AD/296892877139174#>

(5) <http://www.pluska.sk/plus-7-dni/relax/tajomna-krajina-slovensko-ma-zahady-porovnatelne-cinskym-murom.html>

(6) <http://www.aufob.org/>

(c) Azimut záhad. Neperiodický internetový časopis slovenských bádateľov a záhadológov.
Číslo 1 (11) vyšlo v decembri 2014.

Editor: Martin Toth * Grafický návrh : Jakub Cepník * Jazyková korekcia: Willant Zoltán

Príspevky do časopisu posielajte na e-mail: slovensko@kpufo.cz

Tento časopis je možné zdarma stiahnuť na stránkach Klubu psychotroniky a UFO v Slovenskej republike
(KPUFO.EU/SK)

Je zakázané rozširovať akýkoľvek materiál z tohto magazínu bez súhlasu redakcie.